

dle něhož exekuce k vymožení pohledávek, pro které přísluší zemědělskému dlužníkovi úlevy, budou na návrh dlužníka odloženy, pokud bude dlužník řádně plnit splátky a úroky, k nimž je zavázán, a teprve nastane-li ztráta lhůt podle §§ 19 a 20 cit. nařízení, může věřitel navrhnouti, aby se v exekuci pokračovalo. Poněvadž bylo nesporné, že žalovaná neposlala dovolatelům takový upomínací dopis, jak má na zřeteli ustanovení § 20 cit. vládního nařízení, vedla exekuci proti dovolatelům neoprávněně a první soud právem proto prohlásil tuto exekuci za nepřipustnou.

Čís. 17451.

Pokud nelze vytýkati vlastníku domu, že zanedbal povinnosti čistiti a posypávati chodník, uložené mu § 14 pol. řádu pro král. město Pelhřimov.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1939, Rv I 850/39.)

Žalobkyně tvrdila v žalobě, že chodník před domem žalovaného, kde uklouzla, byl v době nehody pokryt napadaným a sešlapaným sněhem, že byl kluzký a nebyl vůbec posypán (čl. 14 pol. řádu král. města Pelhřimova). Domáhá se proto na žalovaném náhrady škody, již si způsobila pádem. První soud uznal žalobou uplatňovaný nárok důvodem po právu. Odvolací soud neuznal žalobní nárok důvodem po právu. Důvody: Žalující opírá svůj nárok o zanedbání povinnosti, uložené žalovanému v čl. 14 policejního řádu král. města Pelhřimova, kterého se dopustil tím, že nedal chodník řádně posypati a tím zavinil úraz žalobkyně, která na chodníku před domem žalovaného upadla a pádem si zlomila levou ruku na dvou místech. K sypání chodníku pískem jest žalovaný jako vlastník domu povinen toliko podle předpisu policejního řádu královského města Pelhřimova, neboť není jiného právního předpisu, který by žalovanému jako vlastníku domu takovou povinnost ukládal. Článek 14. uvedeného policejního řádu ustanovuje: »V době náledí jsou vlastníci domu nebo jich zástupcové povinni na náměstí a v ulicích po celé délce domu, k nimž náleží ohradní zdi, ploty atd., chodníky a kde jich dosud není, prostoru v šířce nejméně 1 m při domě, ohradní zdi, plotu atd. pískem nebo popelem každého dne před 7. hodinou ráno posypávati, a je-li toho potřebí, sypání prodlením dne obnoviti.« Závazek vlastníka domu k sypání chodníku předpokládá tedy dobu náledí. V době, kdy se žalobkyni stal úraz, náledí nebylo, aspoň žalobkyně sama to ani netvrdila, takže žalovaný nebyl podle čl. 14 policejního řádu král. města Pelhřimova, jehož ustanovení jest zde jedině rozhodné, povinen veřejný statek, totiž chodník před svým domem posypati pískem nebo popelem, ani nebyl povinen sypání obnovovati.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Jako důvod náhradního nároku uplatnila v žalobě žalobkyně výslovně, že žalovaný zanedbal povinnost uloženou jemu v § 14 citovaného policejního řádu. Jen o podmínkách tohoto ručení se jednalo ve sporu.

Proto neprávem žalobkyně mluví o udržování chodníku ve schůdném stavu, což prý bylo povinností žalovaného jako spoluvlastníka domu, jehož správu vede. To by bylo vyžadovalo probrati otázku, kdo jest povinen udržovati chodník, zdali majitel domu či obec (§ 92 stav. řádu pro Čechy), čehož nebylo potřebí v souzeném případě vzhledem k uplatňovanému důvodu náhradního nároku. Správně se proto obmezil odvolací soud na otázku, zdali žalovaný splnil povinnost uloženou vlastníkům domů citovaným policejním řádem. Tato povinnost jest jiná v době, když padá sníh, a jiná v době náledí. Napadl-li sníh, jsou vlastníci a správci domů povinni dáti očistiti sníh s chodníků ihned, jakmile přestane sněžit. Padal-li sníh po více dní, jsou povinni dáti jej odházeti každého dne časně z rána a očistiti chodníky. Podle zjištění soudu první instance padal v den nehody sníh po celý den, a to od 8 hodin do 11 hodin dopoledne velmi silně, potom slabě, ale nepřetržitě do 24 hodin v noci a napadlo ho za den 12 cm. Z toho jest usuzovati, že v době úrazu nenastala pro žalovaného povinnost dáti očistiti sníh s chodníku (§ 14, odst 1 policejního řádu). V odstavci 4 téhož článku jedná se o povinnosti vlastníka domu postarati se o posypání chodníku v době náledí a opominutí této povinnosti tvoří podle vývodů dovolání vlastně důvod uplatněného náhradního nároku vůči žalovanému. Žalobkyně dovozuje, že výraz »náledí« v tomto článku policejního řádu nelze vykládati úzce, jak to činí odvolací soud, nýbrž, že výraz ten znamená každou kluzkost chodníku způsobenou buď zmrzlou vodou nebo ušlapaným a uklouzaným sněhem, tedy každou kluzkost způsobenou vlivem zimního a mrazivého počasí. Pro takový rozsah tohoto pojmu v souzeném případě nebylo předneseno nic a jest proto při výkladu hleděti k obvyklému významu použitého slova. Náledí jest souvislý ledový povlak na půdě nebo na předmětech na zemi, který se utvoří po náhlém tání nebo dešti (Příruční slovník jazyka českého, III., 123). Právě tento vznik ledového povlaku a obyčejně veliký rozsah jeho činí chůzi nejistou a nebezpečnou a proto ukládá se vlastníkům domů zvýšená povinnost co do sypání chodníku i opakovaného prodlení dne v době náledí. Podle zjištěného stavu však nebylo v době nehody náledí v tomto smyslu a proto nezanedbal žalovaný povinnost uloženou mu v policejním řádě.

Čís. 17452.

S pojmenováním »šafář« je spojen určitý pojem, vyčerpávající rozsah a povahu zaměstnancovy činnosti a jest proto zaměstnanec, který dělal na menším statku za nepřítomnosti zaměstnavatele menší dispocice, přikazoval koně, dozíral na postup ženských prací na poli, pracoval i sám s traktorem, s koňmi nebo i ručně, oprávněn domáhati se vydání služebního vysvědčení v tom smyslu, že byl zaměstnán jako šafář.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1939, Rv I 1066/39.)

Žalobce se domáhá na žalovaném vydání vysvědčení toho obsahu, že žalobce byl u žalovaného zaměstnán od 1. června 1926 do 16. čer-